

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 18. septembra 2012 v Bratislave v trestnej veci obvineného **J. Z.** pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 06. októbra 2010, sp. zn. 3To 47/2010, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nitra zo 17. mája 2010, sp. zn. 4T 43/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **J. Z.** **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo 17. mája 2010, sp. zn. 4T 43/2010, v spojení s opravným uznesením z 13. augusta 2010 bol obvinený **J. Z.** uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

dňa 01. februára 2010 v čase o 08.20 hod. na P. ulici v N. viedol osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz Sprinter, EČ: N., napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T 56/2009, zo dňa 22. mája 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. júna 2009, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu dva roky, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest

vo výške 400 eur s tým, že pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený mu bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov.

Zároveň mu bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 3 rokov.

O odvolaní obvineného J. Z. proti vyššie citovanému rozsudku rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo 06. októbra 2010, sp. zn. 3To 47/2010, takým spôsobom, že toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Dňa 28. mája 2012 bolo na súd prvého stupňa doručené dovolanie obvineného J. Z., podané prostredníctvom jeho obhajcu a smerujúce proti vyššie spomenutým rozhodnutiam, kde tento ako dovolací dôvod uviedol dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V jeho písomnom odôvodnení pritom uviedol, že súdy oboch stupňov podľa jeho názoru v jeho prípade nesprávne právne posúdili subjektívnu stránku trestného činu (nesprávne použili hmotnoprávne ustanovenie § 15 Tr. zák.), hoci na to nemali vo vykonanom dokazovaní žiadny podklad, a tým nesprávne právne posúdili aj inak správne zistený skutok. Už od začiatku konania poukazoval na to, že v čase spáchania skutku nemal vedomosť o tom, že bol voči jeho osobe vydaný trestný rozkaz v konaní, sp. zn. 1T 56/09, ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a ani o skutočnosti, že tento nadobudol právoplatnosť. Z týchto dôvodov nemohlo byť preto preukázané ani jeho zavinenie.

Obvinený má ďalej za to, že keďže subjektívna stránka trestného činu vyjadruje vedomostnú a vôľovú zložku páchatel'a vo vzťahu ku konkrétnemu skutku (teda jeho vnútorný postoj), nie je možné, aby bol takýto subjektívny postoj páchatel'a k trestnej činnosti vyjadrený objektívnym kritériom, akým bolo v tomto prípade nadobudnutie právoplatnosti trestného rozkazu v konaní, sp. zn. 1T 56/09. Samotná skutková veta prvostupňového rozsudku neobsahuje žiadne vyjadrenie o tom, že mal skutok spáchať úmyselne.

Na základe rozhodnutia R 19/1971, v zmysle ktorého je záver o zavinení páchatel'a právnym záverom je podľa neho zrejmé, že súd môže v dovolacom konaní rozhodovať

aj o subjektívnej stránke, pričom tu nejde o skúmanie správnosti a úplnosti zisteného skutku podľa § 371 ods. 1 písm. i/ posledná alinea Tr. por.

Z dôvodov vyššie uvedených preto obvinený navrhuje, aby dovolací súd v zmysle § 388 Tr. por. po zrušení napadnutých rozhodnutí prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštancné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom **viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie.** Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob

hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Ten je totiž daný len v tých prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Čo sa týka potom podaného dovolania, tak z jeho obsahu je zrejmé, že tam uvedené námietky obvineného J. Z. smerujú len vo vzťahu k **nesprávnemu zisteniu subjektívnej stránky trestného činu**, ktorá podľa jeho názoru v danom konaní nebola preukázaná, a teda smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam a záverom vo veci konajúcich súdov, ktorých revízia už v dovolacom konaní nie je možná.

V súvislosti s vyššie uvedeným je pritom potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 Tdo 5/2010, uverejneného pod R 40/2010, v zmysle ktorého *motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania až v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nepripúšťa.*

Ďalej považuje dovolací súd na tomto mieste – i s ohľadom na námietky obvineného - upozorniť tiež zároveň na tú skutočnosť, že úmysel ako taký nemusí byť vždy priamo vyjadrený v skutkovej vete, ale stačí, že je z nej zrejmý, ako je tomu i v danom prípade, a to práve s poukazom na nadobudnutie právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Nitra z 22. mája 2009, sp. zn. 1T 56/2009, ktorým bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Na to, aby trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť je totiž nevyhnutne potrebné splnenie podmienky jeho predchádzajúceho doručenia obvinenému do vlastných rúk, a to oba súdy považovali v danom prípade na základe vykonaného dokazovania za jednoznačne preukázané. Nemali teda žiadnu

pochybnosť o tom, že by obvinený v čase spáchania skutku nevedel o jemu uloženom treste zákazu činnosti.

A na záver treba uviesť, že aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky skutok tak, ako bol ustálený prvostupňovým súdom a následne bezo zmeny akceptovaný súdom odvolacím, zodpovedá všetkým zákonným znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu, a teda bol v predmetnom prípade správne právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. septembra 2012

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová